

hertil kun føje, at jeg naar som helst og hvor som helst ønsker at afhjælpe og bøde paa Utilfredshed inden for det mig underlagte Personale, men jeg kan ikke tage Hensyn til enhver Utilfredshed, som, ved mere eller mindre kunstige Midler maaske, fremkaldes, fordi man ikke faar ethvert Krav opfyldt straks, naar man stiller det. Det ærede Medlem har selv gentagne Gange i Dag betonet, og med fuld Føje, at det, det kommer an paa, er, om det Krav, der stilles, er *berettiget* eller ikke. Er Kravet berettiget, saa maa det imødekommes, og saa vil jeg gøre mit yderste for at faa de andre Myndigheder, hvis Samtykke jeg skal have, med til at imødekomme det. Om *dette* Krav er berettiget eller ikke, det er det, som Tinget har anmodet mig — nu bruger jeg det korrekte Udtryk — om at overveje, og det skal jeg ogsaa gøre, men før kan jeg ikke afgøre dette Spørgsmaal.

Harald Jensen: Den ærede Ordfører udtalte, at dette Andragende fra Jernbanefunktionærerne var henvist til Overvejelse, og det var ikke den Form, vi ellers brugte, naar man ønskede en Sags hurtige Fremme, og han udtalte, at vi selv havde været med dertil. Selvfølgelig glædede det os at kunne faa Udvalget med denne Gang. Forrige Aar maatte vi alene foreslaa at henvise Andragendet. Denne Gang lykkedes det os at faa Udvalget med, saa at Udvalget foreslog at henvise det til Overvejelse. Der ligger ikke i Ordet „Overvejelse“, at det skal være en Evighed. En Overvejelse kan være kort, den kan være lang, og det bliver et Spørgsmaal, hvor lang Tid man behøver for at overveje. Vi ere aldeles overbeviste om, at den højtærede Trafikminister meget godt kunde have overvejet dette Spørgsmaal til nu, og at han meget godt kunde overveje det i de Dage, der ville hengaa inden 3die Behandling af Tillægsbevillingsloven, thi er der nogen Sag, der foreligger belyst fra alle Sider, er det denne. Der foreligger Sagens Akter, de Andragender og Begrundelser, der ere komne fra Jernbanefunktionærerne, der foreligger alle Statsbaneadministrationens Bemærkninger og Betænkninger over disse, samt Udregning af, hvad det kan koste osv., osv. Der foreligger altsaa et fuldstændigt Materiale, saa at man er klar over Sagen i alle dens Detailler, og naar Forholdet er dette — og det har det været længe —, kunde den Sag godt have været overvejet til nu, og den vilde i hvert Til-

fælde godt kunne overvejes til 3die Behandling af Tillægsbevillingsloven.

Den ærede Ordfører udtalte, at med Hensyn til den omtalte Enke var der den særlige Grund, at hun var 64 Aar. Jeg maa desværre meddele den ærede Ordfører, at der er en hel Mængde Enker her i dette Land, der ere 64 Aar, men om de derfor skulle have Understøttelse af Statskassen, bliver dog et Spørgsmaal.

Den højtærede Trafikminister udtalte, at han kunde ikke tage Hensyn til enhver som helst, maaske ved kunstige Midler — saaledes vare omtrent hans Ord — oparbejdet Utilfredshed. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Trafikminister, hvad han forstaaer ved „kunstige Midler“. Jeg har ikke set noget som helst kunstigt i hele denne Sag. Rigsdagen vedtog en Lønningslov, som er i høj Grad utilfredsstillende for den Etat, for hvilken den er given. Den stiller Funktionærerne i denne Etat daarligere, giver dem ugunstigere Vilkaar, end de have haft hidtil, borttager et Tillæg, de have haft forud. Jeg synes, at er der noget, der har oparbejdet Utilfredshed, er det det, og medmindre den højtærede Minister vil kalde vor Lovgivning kunstig — hvad den for Resten mange Gange kan være —, kan jeg ikke faa Øje paa noget kunstigt ved hele denne Sag. Jeg takker Ministeren, fordi han har givet et bestemt Svar paa mit Spørgsmaal. Han vil altsaa ikke til 3die Behandling kunne fremkomme med noget Forslag. Han har ikke udtalt sig om, hvorvidt han havde Sympati for Sagen, det fik man ikke noget at vide om. Man fik kun den Hentydning til kunstige Midler, og jeg ved ikke, hvorhen den Spids var sigtet. Man fik ikke Indtryk af, om den ærede Minister vil gøre noget alvorligt for at føre Funktionærernes Ønsker til Maalet, og under de Forhold maa jeg lade Forslaget staa for at se, om det muligvis kunde lykkes ved et stort Stemmeantal her i Tinget at give Ministeren Indtryk af, at man ønsker at fjerne den Grund til Utilfredshed, som disse Forhold ere indenfor vedkommende Etat.

Bluhme: Det er i Anledning af Spørgsmaalet om de 300,000 Kr. paa Ændringsforslaget under Nr. 11, som er stillet af Mindretallet, jeg ønsker at sige et Par Ord. Det er en Tilfredsstillelse for mig, at der nu findes en saa stor Utilfredshed med den Maade, hvorpaa Statsbanernes Lønningsforhold bleve ordnede i sin Tid, men jeg synes, det er en stor Uret, man begaar mod den højtærede Minister, naar man nu